

Aswoensdag

Mattheüs 6.1-6, 16-21

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2015; Arnhem-Nijmegen 2018

Aswoensdag is de eerste dag van de veertigdagentijd. In deze periode nemen we de tijd om ons hart te overdenken. We vragen God om ons te helpen naar onszelf te kijken en naar wat ons motiveert.

De evangelist Mattheüs haalt de woorden van onze Heere Jezus Christus aan. In de Bergrede sprak Hij over ons hart. Hij zei.

Verzamel geen
schatten voor u op
de aarde, waar mot
en roest ze
verderven, en waar
dieven inbreken en
stelen; maar
verzamel schatten
voor u in de hemel,
waar geen mot of
roest ze verderft, en
waar dieven niet
inbreken of stelen;
want waar uw schat
is, daar zal ook uw
hart zijn.

Is ons hart gericht op God, in de hemel, of is het vooral gericht op geld, ons huis, ons werk, onze carrière?

God wil ons hart helemaal, onverdeeld en volledig. Is dat wat wij Hem geven? „U zult de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart.”

Natuurlijk houdt een hart dat volledig aan God toegewijd is zich ook bezig met geld en werk, maar wanneer ons hart op onze Heere gericht is, krijgen alle andere dingen hun juiste, ondergeschikte plaats.

Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.

1. Ware dienst aan God

Jezus vat samen wat het betekent om eerst het Koninkrijk van God te zoeken en wat het betekent om God te dienen. Hij spreekt over het geven aan mensen die gebrek hebben, over bidden en over vasten. Het gaat enerzijds om de zorg voor mensen en anderzijds om de zorg voor onze Heere God en onze verhouding tot Hem.

De apostel Jakobus vat dit in zijn brief, in hoofdstuk 1, vers 27, als volgt samen.

De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit. wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

We weten dat onze Heere Jezus dit volmaakt heeft gedaan, terwijl wij hier moeite mee hebben.

En omdat wij als mensen hier zo traag en gebrekkig in zijn, moest onze Heere Jezus Christus mens worden, voor ons en voor onze zaligheid.

De veertigdagentijd richt onze aandacht op het volmaakte offerleven en de offerdood van Jezus, en op onze natuurlijke weerstand tegen iemand die zo goed is als Jezus. Zijn leven en Zijn dood zijn in zekere zin een klap in ons gezicht.

Zij laten zien hoezeer wij tekortschieten in het dienen van God, en zij laten zien dat Jezus voor onze verzoening met God de hoogste prijs moest betalen.

Wanneer wij naar het kruis kijken, beseffen wij hoe onvolmaakt ons hart is. Jezus vatte de ware godsdienst samen als liefde tot God en liefde tot onze naaste. Wij schieten altijd tekort, maar God vergeeft ons onze tekortkomingen.

Tegelijkertijd wil Hij niet dat wij wanhopen. Hij heeft ons lief en dankzij Jezus richt Hij Zijn aandacht niet op onze tekortkomingen, maar verheugt Hij Zich over onze kleine stappen op de weg met Jezus. Hij is ons voorbeeld en Hem volgen wij.

Jezus spreekt over christenen die liefde tonen aan mensen die gebrek hebben, zoals Hij dat Zelf deed. Vanaf het begin van het christendom stonden christenen bekend om hun zorg voor armen, weduwen en wezen.

Julianus de Afvallige, een vijand van het christendom, gaf toe dat „de goddeloze Galileeërs” — waarmee hij christenen bedoelde — niet alleen hun eigen armen voedden, maar ook die van hem. En Tertullianus schreef rond het jaar 150 na Christus dat de liefdevolle daden van christenen zo edel waren dat de heidense wereld zich erover verbaasde en zei. „Zie hoe zij elkaar liefhebben.”

In de veertigdagentijd vragen wij ons heel concreet af. Wat kunnen wij doen voor de armen?

In dit opzicht is het Evangelie radicaal. Jezus zegt dat wij geen schatten op aarde moeten verzamelen. Wij moeten schatten in de hemel verzamelen.

Dat betekent dat wij met onze woorden en daden moeten investeren in onze hemelse bankrekening. Geld hier op aarde verzamelen is niet de manier waarop wij God dienen, maar wat wij hebben gebruiken ten bate van andere mensen, dat is wat God van ons vraagt.

Daarom zetten wij in de veertigdagentijd vaak extra geld opzij om aan de armen te geven en voor andere doelen die gericht zijn op het goede van onze naaste. Neem vanavond of morgen de tijd om na te denken over hoe u op een serieuze en praktische manier uw liefde voor anderen kunt laten zien.

Jezus spreekt ook over gebed. Als volgelingen van onze Heere bidden wij tot God, onze Vader, en Jezus heeft ons geleerd hoe wij moeten bidden. In iedere kerkdienst bidden wij het gebed des

Heeren. In de vroege kerk werden de gelovigen volgens een van de oudste christelijke geschriften, de Didache, aangespoord om het gebed des Heeren driemaal per dag te bidden.

Ook in onze tijd kan dat tijdens de veertigdagentijd een goede gewoonte zijn. Wij bidden meer dan gewoonlijk, omdat wij ons meer dan ooit bewust zijn dat wij onze Heere nodig hebben om ons genadig te zijn.

En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.

Waarom zou u er niet de gewoonte van maken om ook driemaal per dag het gebed des Heeren te bidden, zoals de eerste christenen deden? Een logisch moment daarvoor kan zijn bij het ontbijt, de lunch en het avondeten.

Ook vasten is een normaal onderdeel van de veertigdagentijd. Jezus ging ervan uit dat Zijn volgelingen zouden vasten. We kennen Zijn eigen voorbeeld. Hij vastte veertig dagen en veertig nachten in de woestijn.

Ook in het boek Handelingen lezen we op verschillende plaatsen dat de apostelen vastten en baden.

En in de brief van Paulus die we vanavond hebben gelezen, zien we dat Paulus vermeldt dat hij soms vastte.

Christus spreekt over vasten zoals Hij spreekt over bidden en het helpen van armen. Het hoort bij het normale leven van een christen. Hij zegt niet „als u vast”, maar „wanneer u vast”.

Door te vasten leren wij ons lichaam en ons leven te beheersen, en dat is een moeilijke strijd. Wij houden ervan om lekker te eten. Maar wanneer wij vasten, zeggen wij tegen onze geest en ons lichaam. Ik zal niet mijn impulsen gehoorzamen. Wij oefenen ons erin niet onze impulsen te volgen, maar de geboden van onze Heere te gehoorzamen. Dat is een zware strijd, en door te vasten in de veertigdagentijd trainen wij ons in die strijd.

Wij laten onze impulsen niet bepalen wat wij eten, drinken en doen. Tegelijkertijd zoeken wij God in het gebed, omdat wij Zijn wil willen doen. Dat is het christelijke leven, en de veertigdagentijd is een korte periode in het jaar waarin wij hierin extra oefening krijgen.

Op deze manier wordt ons hart, onze ziel, geoefend in de dienst aan God. Zo leren wij Jezus Christus te volgen.

2. Niet voor de mensen, maar voor God

Leven voor het welzijn van andere mensen, bidden en vasten zijn wezenlijke onderdelen van ons leven met God. Zij zijn gericht op God, niet op vertoon in de kerk of in de samenleving.

Daarom zegt Jezus nadrukkelijk dat wij niet op de trompet moeten blazen wanneer wij aan mensen die gebrek hebben geven. En het gebed en het vasten moeten wij doen voor God, niet om aan anderen te laten zien hoe vroom wij zijn.

Sommige mensen denken dat de woorden van Jezus betekenen dat ons geloof uitsluitend een persoonlijke en verborgen zaak moet zijn, maar dat is een vergissing. In diezelfde Bergrede zegt

Jezus dat, wanneer wij Zijn richtlijnen volgen, mensen onze goede werken zullen zien en God daarvoor zullen verheerlijken. Maar de aandacht en de lof komen God toe, niet onszelf.

Ons geloof is persoonlijk en het heeft met ons hart te maken, maar het moet zichtbaar worden in het dagelijks leven.

Jezus zegt niet dat wij verborgen gelovigen moeten zijn, maar dat onze motivatie moet zijn om God te behagen en Hem te dienen. Onze motivatie mag niet zijn dat mensen ons goed vinden.

3. Hoe is ons hart?

En de vraag die Jezus Christus ons vandaag stelt, is. Hoe staat het met uw hart?

Zullen wij de komende periode, tot aan de dag van Pasen, gebruiken om onszelf te onderzoeken en God opnieuw te zoeken?

Misschien bent u daar al lange tijd mee opgehouden. Misschien moet u uw toewijding aan God vernieuwen. Vandaag is een goed moment om daarmee te beginnen.

Wij zullen allen het teken van het kruis op ons voorhoofd ontvangen. Dit symboliseert dat wij onze Heere Jezus Christus en Zijn kruis nodig hebben voor de vergeving van onze zonden. Het betekent ook dat ons leven voor onze Heere is. Hij heeft recht op onze gedachten, onze kracht en ons hart. Wij nemen Zijn kruis op ons en volgen Hem.

Hij heeft recht op onze liefde en gehoorzaamheid; dat wij goed zijn voor anderen die onze hulp nodig hebben; dat wij tot God bidden; dat wij onze verlangens en ons lichaam onderwerpen aan de wil van God.

Wanneer u het teken van het kruis ontvangt, wijd dan deze veertigdagentijd opnieuw aan God toe; wijd uw leven opnieuw aan God toe.

Is uw hart bij God, in de hemel, of is het vooral gericht op de dagelijkse dingen van het leven?

Neem de komende dagen de tijd om uw leven te overdenken. Misschien kunt u een lijst maken van alle dingen die voor u belangrijk zijn. Maar schrijf daarboven.

Ik zal God dienen en mijn hart is voor Hem.

Bepaal vervolgens hoe u mensen die gebrek hebben zult ondersteunen, hoe u zult bidden en hoe u deze veertigdagentijd zult vasten.

Bedenk hoe u uw hart en uw leven onderwerpt aan onze Heere God, uw liefdevolle Vader.

God wil uw hart helemaal, onverdeeld en volledig. Laten wij het daarom opnieuw aan Hem geven.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.

